

Dopijí láhev od vína,
sedí tu po tmě, vzpomíná.
Šašek, směšnej klaun,
ne, nikdy nebyl milován.
Zažil jen výsměch dospělých
a pachuť zrady od ženy.

Každý se na něj usmíval,
on sebe nemoh přinutit.
Šašek, směšnej klaun,
smích celej život předstíral.
On neměl život jako vy,
on už se směšnej narodil.

Tak šašek na jevišti stál
a lidem, pro který měl hrát,
začal svůj osud vyčítat.
A čím víc klel a nadával,
v publiku každěj smíchy řval,
pak celej sál mu zatleskal.

Na prstech ruky zpočítá,
kolikrát stálo za to žít.
Šašek, směšnej klaun,
už nikdy nechce slyšet smích.
Motá se šašek městem pryč,
poslední veselej chtíč.

Tak šašek na jevišti stál
a lidem, pro který měl hrát,
začal svůj osud vyčítat.
A čím víc klel a nadával,
v publiku každěj smíchy řval,
pak celej sál mu zatleskal.